

България, и твърдят, че тѣ сж доставили паричнитѣ срѣдства на Деклозиеръ, че сж му дали пълномощно да купува за тѣхна смѣтка храни въ България, че десията на Българската търговска банка отъ 10 септемврий 1915 г. е фиктивна, и че всичко това е било много добре известно на тогавашното българско правителство и на властитѣ, както това явствува отъ углавното предсѣдане, възбудено презъ м. октомврий 1915 г., срещу Деклозиеръ и агентитѣ му; че съ своитѣ действия противъ предприятието и неговитѣ органи, съ разнитѣ реквизиции и конфискации българскитѣ власти сж разстроили съвършено предприятието и сж му възпрепятствували да работи и постигне целитѣ си, вследствие на което английското и френското правителства сж изгубили всичкия капитал, който сж били вложили въ него (209.900 английски лири и 10.820.000 френски франка). Между другитѣ доказателства къмъ репликата си по въпроса за обезщетението на агентитѣ на Деклозиеръ, тѣ прилагатъ преписъ отъ писменото мнение на юридическата комисия при Министерския съветъ“.

Желаете ли да продължавамъ?

И. Хрелопановъ (д. сг): (Къмъ земледѣлцитѣ) Чуйте!

С. Пейчевъ (з. в): „Едипсизи“! Какво значи това?

И. Хрелопановъ (д. сг): Какво се мѣсишъ?

Д. Гичевъ (з. в): Български министъръ да нарича народитѣ представители „едипсизи“! (Възражения отъ сговориститѣ) Какъ може отъ това високо мѣсто да държи такъвъ езикъ?

Нѣкой отъ земледѣлцитѣ: Елитътъ на българския народъ!

И. Хрелопановъ (д. сг): Йорданъ Абаджиевъ съ голата глава сега мълчи, не смѣе да продума!

И. п. Янчевъ (з. в): Когато единъ отъ насъ е отишълъ въ министерството да иска документитѣ, за да ги проучи, отказано му е било.

Х. Биевъ (з. в): Защо е необходимо сега да четете документитѣ, когато не ги давате?

И. Хрелопановъ (д. сг): За да не ги откраднете. Вне пари крадѣхте, та документи ли нѣма да крадете! (Възражения отъ земледѣлцитѣ)

Х. Биевъ (з. в): Защо приказвашъ такива глупости?

Председателствуващъ А. Христовъ: (Звъни) Моля, тишина, г-да.